

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. IX. Miracula ab A. C. MDCXV. ad MDCXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

238 OETINGANÆ HISTORIÆ
adeundæ, eoque in itinere, quod vi-
ginti leucarum nostratum est, pane
solo, & aquâ victitandi: argenteum
præterea munus adferendi, animùm-
que Pœnitentiâ expiatum Eucharis-
tiâ reficiendi. Sub hæc confestim
signa viuentis apparuerunt, paucis-
que diebus valetudo prorsus est in-
staurata.

CAPVT IX.
MIRACVLA

A B
A. C. MDC XV

AD
M DC XX.

L

A. C.
M DC XV.

GErtrudis Archigrāmatei Schro-
benhusiani filiola de mœnibus
in saxum delapsa tam grauitate
caput afflixerat, vt per os, narēsque
sanguis eruperit, & ad semihoram
nullo vitæ argumento, pro more
inter explorantium lugentiūmq̃
manus

manus fuerit tractata. Deploratâ salute, mater votum edidit, Oetingam nudis pedibus, & membris amictu tantum laneo velatis proficiscendi, diuinique ibidem sacrificii, operante sacerdote, offerendi. Secundum quod confestim emicue're vitæ indicia, nec multo post valetudo ex toto est reddita.

II. Cùm urbem agrumque Ratisbonensem A. C. MDCX. lues pestilens corripuisset; domum Georgii Furtmarij agricolæ triplici funere, coniugis, filiae, seruuli funestauit: ipsum etiam patrēfamilias, superstitesque tres è domesticis alios afflauit. Ingenium morbi, funerāque recentia spem humani præsidii dimittere coegerant. Itaque Georgius ad caelestia confugit: Oetinganam peregrinationem certis cum muneribus promittit: atque hoc voto se, suosque seruat omnes. Oetingam hoc tandem anno venit, indubiè non leuibus

uibus

uibus adhuc momentis impeditus.

III. Ladislaus Comes Törringius anno superiore animi defectione tantâ laborabat, vt neque signum viuientis ederet vllum, neque liquorû efficacitate, odorûmque fragrantia posset recreari. Ad extremum pro vitâ ac sanitate coniugis promissæ Oetinganæ diuæ domina coniux candelam ceream tanto pondere, quantum penderet corpus ægrotantis. Apparuit extemplo vis voti. resectus è deliquio dynasta: sanitas integrata. Oetingam post ipse adiit: candelam librarum ducentarum attulit.

IV. Christophorus Lederer, de Præfecturâ Riedensi, iussu parentum ruri scrobem effodiebat propter saxum vastæ magnitudinis, quod vii quadraginta connixi nequissent impellere. Lapis interim labefactato fundo sublapsus Christophorum occupauit.

cupa-

cupavit, totumque, solo extante capite, oppressit. Quam mole sicangebatur, ut & ab atro cruore membris omnibus nigresceret, & certum interitum expectaret. Sed excitavit animum Oetinganae Virginis recordatio: cuius adeundae posteaquam sponsum fecit, de improviso quidam eò loci venerunt, & anhelantem sub immani mole inuenerunt. Iudum longuriis palisque saxum amoliri conantur, tegrum iacentis totum excoriant. Prorsus tamen, haud multo post, consanatus est. Res euenerat anno MDCIX. voti fidem impeditus haecenus, isto liberavit.

V. Erat Christophoro Vizthumb, oppidi Pernesriedensis Camerario & Senatori, filiola, Catharina. Ea cultum forte in oculum adegerat. iamque per pupillam eruperat vitalis humor, oculique iacturam animo praeceperant parentes, dimissam praesidiorum humanorum fiduciam. Ad Oetinganam

nam

nam igitur patronam versi, eiusdem
visendæ certis cum muneribus pro-
missionem edunt, oculumque filia
indemnem, Deiparâ medicante pra-
stant.

VI. Joannes Rupertus Heggen-
miller de Tubenvweiler, Cæsaris
Consiliarius, cum annis compluri-
bus sterili vixisset in matrimonio;
fœcunditatis gratiam à Deo cum cō-
iuge poposcit, adscitâ in causâ patro-
cinium Deiparâ, argenteo Oetinganæ
Virgini promisso anathemate, si voti
compotes redderentur. Ab eo tem-
pore fœcundum esse occœpit matri-
monium. liberis aliquot consultum
posteritati. Monumentum accepit
beneficii miserunt Oetingam, Dei-
paræ iconem argenteam, basi ex ebe-
no factæ superstantem, cui inserta la-
mella argentea cum hoc epigram-
mate:

DEO ET BEATÆ VIRGINI,
CVIVS PRECIBVS FACIT
STERI-

STERILEM IN DOMO MA-
TREM FILIORVM LÆ-
TANTEM, JOANNES RV-
PERTVS HEGGENMIL-
LER A TVBENWEILER, S.
C. M. CONSILIARIVS, ET
MARIA MAGDALENA
WEITMAIRIN, CONIVGES,
PRO MVLTIS BENEFICIIS,
EXIGVVM GRATITVDI-
NIS SIGNVM DD. OETIN-
GÆ. A. MDCXV.

I. Wilhelmus Fuggerus, Baro in
Kirchberg & Weissenhorn, Bauariæ
Ducis Consiliarius & Pincerna, pe-
riculosis aliquamdiu fluxionibus ca-
pitis infestatus, non tantum nihil
medicando profecit; sed vsque adeo
caput afflixit atque debilitavit, vt
metus esset, nè prorsus à se exiret.
Eâ causâ votum nuncupavit Oetin-
gæ adeundæ, ibidemque animi vitæ
totius erratis expiandi, Eucharistiæ
que sumendæ. Tertius exinde dies

A. E.
MDCXVI.

R vim

vim voti prodidit: quo sine medicinâ humanâ efflorescere sanitas coepit.

II. Joanni Zeisio agricolæ ex agro Weilheimensi currus plus mille pondo mellis onustus pedes ita protriuerat, vt cute solâ malè cohærent, mensésque octodecim ambulandi facultas impediretur. Et iam ferrum pedibus ac refectionem destinauerant omnes; cùm ille salutem apud Oetinganam Virginem inuenit voto eam visendi, mysteriâque diuina obeundi nuncupato.

III. Leonardus puer duodecim natus annos, dum ad rotas in molendino peccinatim coeuntes temerè accedit; improuisè correptus dentes inter implexos hæsit. Diffractum brachium dexterum; os fœdè elisum: spes vitæ ab omnibus deposita, nullo viuentis indicio deprehensio. Verùm vbi parentes pro filii salute Oetinganam peregrinationem

cum

cum dono sponderunt, præter omnium expectationem conualuit, & cum parentibus Oetingæ pro beneficio sospitæ suæ gratias egit.

IV. Michaël, villicus Geisenhausensis, cùm Februario mense piscinam gelu duratam perfringere securi aggrediretur; interruptâ repente glacie, demersus collo tenus in aquâ, summis frigoribus, constitit. Auxilium frustra, nimirum à nemine exauditus, imploravit. Usque adeò tandem obrigit, ut, posteaquam esset repertus, nullo signo vita proderetur. Abiectâ rerum humanarum fiduciâ filia Waldburgis pro patre vouit Oetinganam peregrinationē, cum dono aliquo nummario, & Missæ sacrificio illic perficiendo. Secundùm votum non tantùm luculenta vitæ signa apparuerunt; sed paucis horis redditus est sibi ex toto.

V. Piscabatur animi gratiâ cum amicis in Matychâ flumine Sebastia-

R 2

nus

nus Strasmail, ciuis Brunouienſis; cùm ex vado in ſcrobem altè dehiſcentem ingreſſus mergitur imprudens. Fluxerat horæ quadrans, donec ab amicis extractus eſt, mortuo ſimillimus, abſque omni vitæ argumento. Vbi verò coniux triſte ad ſpectaculum euocata Oetinganæ maritum Virgini commendauit; vitam virésque reſumpſit.

VI. Maria Wicklzamerin Troſburgenſis Viennâ domum repetens in itinere primùm quidem viduata marito eſt: deinde phagedænâ pedè obrodente ad ambulandum inuailida, ex alio in alium locum peruehenda carro fuit: menſem poſtea integrum Gaſteinenſibus nequicquam uſa thermis, Oetingam voti ſoluendi cauſâ portata, ibidémque ſacris Eccleſiæ myſteriis luſtrata, confirmatâque eſt. Mox inde pietas Dei paræ claro eluxit in miraculo. nempe quæ curru Oetingam acceſſerat;

recu-

recuperatâ mouendi facultate, pedibus discessit.

VII. Susanna Zambetterin Greifsenburgi (Carinthiæ superioris est oppidum) vnguentum acceperat à vicinâ veneficâ. Quo cum se, duosque filios, salubritatis promissæ spe, perunxisset; filii non multò post extincti sunt: mater manibus pedibusque capta, & in rabiem acerbitate cruciatus est acta. Interea Christus seruator noctis silentio aspiciendum se obtulit, ad faciendum peregrinationis Oetinganæ votum cohortans. Rogantem quânam ratione debilitato corpore longinquum iter perficere posset; erigere animum ad fiduciam iussit. Vouit igitur peregrinationem, sacrificium, simulacrum fœminæ cereum: & breui tempore, depulso diuinitus veneficio, vires mouendique vim recepit. Saga in quaestione scelus confessa capitali supplicio lauit.

R 3

IIIX, Lau-

II X. Laurentius puer fortè cur-
rum sale onustum subierat; cum rotà
obtritus tantum ab omni parte san-
guinis effudit, & vsque adeò speciem
viuentis perdidit; vt extinctus indu-
biè crederetur. Statim verò vt ma-
ter Oetinganam pro eo peregrina-
tionem cum dono promisit, vitæ e-
micuerunt indices, breuîque tem-
pore omninò conualuit.

IX. Joannes Langkmair Serenif.
Alberti, Bauariæ Ducis, Oecono-
mus, ad Oeni ripam, quâ Cœnobi-
um Avv præterfluit, equo profectus,
vina ab nauiculario quodam coëme-
rat. Haagam, vnde abierat, dum re-
petit, equus apud villam, cui Wohl-
mannus nomen, natiuâ incitante fe-
rociâ, effuso cursu ad clathros, qui-
bus ager claudebatur, contendit:
quos, cum impigro, sed irritò saltu
transmittere fuisset aggressus, impa-
ctu corporis minutim disiecit, præ-
cepsque in terram cum equite co-
ruit.

ruit. Equo deinde in pedes prius erecto, Langkmarius dextro in stapede hæsit implicitus, & læuum per equi latus, humum capite verrens, pependit. Hic equus denuò per agrum citatissimo cursu euolauit, miserumque ad stadii longitudinem tanto impetu raptauit, vt lacinia tunicæ auulsa, cingulumque è bubalo corio firmissimum fuerit interruptum. Eo in discrimine contentâ voce Dei Deiparæque auxilium poscens peregrinationem Oetinganam cum dono pro salute uouit. & auditas fuisse preces euentus illicò demonstrauit. Etenim ocreâ, calcari, periscelide repentè extricatus pes: &, his de stapede pendentibus, ille indemnis ab equo auulsus. Cùm deinde promptè surrexisset, eodem equo, quem socius itineris comprehenderat, reliquum itineris confecit. Miraculum suâ pictorisque manu expressum Oetingæ inter

anathemata pia suspendit, & castiſſimam
holofericam, reliquoque ſacrificantis
veſtituram Marianam, tanto benefi-
cio gratus auxit.

X. Roſina Rottin, Gankouenſis,
abiectum mœrore & inſanius agita-
tum gerebat animum, toto menſe.
Naturæ artiſque vires, nullo fructu,
experta, perpetuam correpta videba-
tur amentiam. Subiit interim per ob-
ſcurum cogitatio auxilii Virginis
Oetinganæ poſcendi, & peregrinatio-
nem cum ſtatua cerea, ponderi cor-
poris æquatam ſpondendi. Quo fa-
cto, abſterſus eſt mœror, frenata in-
ſania, ſerenum animo redditum.

XI. Joannes Chriſtophorus Si-
giſmundi Wideri Friſingenſis aula
Procuratoris filius in Moſam flumen
delapſus, iamque volentibus aquis
per quinque ponticulos actus cer-
tum ad interitum rapiebatur. For-
tuito defluentem conſpexit qui-
dam, & properè accurrens ad ſextum
ponticulum excepit. Magnus inde
aqua

aquæ modus per os pueruli redditus. Accersiti parentes nihil in eo vitale deprehenderunt. Itaque mater ingenua procumbens Deo Deiparæque pro vitâ filioli supplicat; votoque fidem obstringit Oeting. peregrinationis obeundæ, certisque donis Deiparæ colendæ. Sub hæc mouere se filius, ac tussire coepit. ac breui post tempore ex integro conuuluit.

I. Georgius Ruperti Staindelii Lauffensis filius, nouem annos natus in præterfluentem Salzam deciderat. Adfuit mater propediem; sed ab auxilio ferendo fluminis altitudo interclusit. Itaque confestim ad Oetinganam Virginem vertit animum: spondet eò se adituram, sacrificioque conficiendo stipendium allaturam. Post votum tenuis aqua in sabulo puerum destituit: quò adiri facile cum posset, exportatus, matrisque est redditus, Deo Deiparæque beneficium gratulanti.

A. C.
MDCXVII

R 5

II. Ca-

II. Catharina Prölin virgo, Monacensis, annos omninò sex morbo Comitiali tam atrociter afflictabatur, vt sæpenumerò vicies diei spatio corruerit. & fuit, cum horis quinque continenter iactaretur. Iniecta fortè mens est, tetro morbo depellendo sacrificiũ diuinũ cum aliquo munere Oetinganæ Virgini promittendi. Quod factum adeò feliciter cessit, vt à Nouembri superioris anni ad huius Aprilem, quo Oetingæ fuit, eã vexatione fuerit immunis, spemque fecerint initia tam secunda perennaturæ sanitatis.

III. Eãdem medicinã curatus est tumor immedicabilis, qui collum Catharinæ Schaupergerinæ, itidem Monacensis, tam arctè obsederat, vt alimenta ferreis instrumentis per fauces fuerint traijcienda.

IV. Illustris matrona Elisabetha Harrachia diuturno grauíque morbo affecta, cum omnes medicorum cura.

curationes videret in vanum excidere; opem Oetinganæ Diuæ, cui semper deuotum gerebat animum, poposcit: & visendi, donisque colendi promissionem edidit. Voti vires approbavit valetudo instaurata. Fidem illa peregrinatione, aureaque coronâ adamantibus & pyropis distinctâ liberavit.

V. Rosinæ Richtschouerinæ (erat ea nupta Jurisconsulto Straubingano) spina piscis, in conuiuio faucibus infixâ, mensem solidum ita hæserat; vt neq; propelli instrumentis, neq; conuelli posset. Jámque vitæ spem abiecerat omnem: cum de consilio cuiusdam de Societate Jesu votum peregrinationis Oetinganæ, cum sacrificio diuino, ac muneribus nuncupauit. Mirum! spina, nemine manum admouente refixa, eiectâque. Voti fides hoc anno liberata. res huius sæculi decimo quarto euenit.

VI. In-

VI. Inuaserat illustrem virum, Vitum Wolckensteinium, Canonicum Salisburgensem, atrox usque adeò morbus, ut mors ei certa ab omnibus eius loci medicis denuncicaretur: is etiam, qui Oeniponto citatis equis accersitus aduolauerat, inani incepto desistere cogebatur. Quare ægrotus ad supremum certamen consuetis Ecclesiæ sacris se munit. animo deinde, vi morbi caliginem inducente, deerrauit. Desperatis humanis, auxilia diuina sollicitat pater: tres filio patronos legit; Virginem Oetinganam, D. Bennonem, D. Carolum Borromæum. votum hac lege nuncupat: si conualescat filius, autorem se suasoremque ei futurum Oetinganæ, Monacensis, Mediolanensis peregrinationis, ad limina dictorum Diuorum, obeundæ. Sub hæc rediit ad se filius, iussitque ratum esse parentis votum, ac suâ etiam sponsione confirmauit.

mauit : Oetinganæ Virgini separatim candelam ceream sui corporis æquatam ponderi promisit. Mitescebat inde in dies morbi sæuitia, & breui tempore subsecuta est integra valetudo.

VII. Jacobus Huber Bauzanensis tam sæuum in modum atrâ bile cœperat exagitari; vt mortis sibi consciscendæ cogitatio perpetuò pulsaret animum, spe felicitatis æternæ prorsus abiectâ. Itaque gulam cultro sex confodit vulneribus, omniû iudicio lethiferis. Sponsa nuperimè ei pacta, tristi accepto nuncio, de consilio Viti Wolckensteinii, cuius parenti seruiebat; auctor ei fuit, vt Oetingam Boiorum, Eremumque Heluetiorum aditurum se; & vtrobique Pœnitentiæ, Eucharistiæque sacra obiturum, cum sacrificio Missæ sponderet. Paruisse monenti saluti fuit, etenim vulnera tam feliciter curata sunt, vt neque vocis, neque

que

que cibi via impediretur; ita conſanata mens, vt nullis exinde intemperariis ageretur. Beneficium & ipſe voti reus coram expoſuit, & litteris illuſtris domini Viti Wolckenſteinii deſcriptum attulit.

II X. Dum nobilis vir Joſue Jordan de Martinsbuſch vulpem ſclopo directo peteret, fiſtula infernè rupta diſſiluit, manumque læuam tam ſedè ambuſſit; vt continuo gangranâ corripereſſet, & ad ferrum ab omnibus reſecanda damnaretur. Itaque vincente chirurgi induſtriam atrocitate mali, ſoror pro fratre peregrinationem Oetinganam, cum ſacrificio diuino ibidem conficiendo vouit, optatiſſimo euentu. quippe tam feliciter deinde proceſſit curatio, vt ad motum uſumque digitorum nihil deſideraretur.

IX. Nobilem Virginem Barbaram de Berckhaim, Auſtriacam, laterculus de muro triginta pedes

des alto prolapsus nudatum in caput
humi afflixerat, vitæque credebatur
exturbâsse. Dimidium horæ iacuit
exanimi similis: biduum subsequens
mentis inops. nemo non de vitâ de-
sperauerat. At vbi parentes Oetin-
ganam peregrinationem, cum do-
no, ac diuino sacrificio pro filia salu-
te vouere Deiparæ; mox procedere
in melius valetudo cœpit. Venit i-
psa cum propinquis, comperta affir-
mantibus, Oetingam: laterem, & de-
pictum in tabulâ beneficium attulit,
atque ad limina Sacelli Mariani su-
spendi curauit.

X. Andreas Haider vini plaustro
indormiebat; cum id fortè euersum
totâ eum mole oppressit. Curru ab
seruo, accurrentibusque erecto ia-
cuit exanimis, neque vllum horis
omninò tribus, vitæ signum edidit.
Adfuere sacerdos & chirurgus pro-
perè accersiti: sed curationem, vt
mortuo, non adhibuerunt. Depos-
tum

tum

tum ab omnibus commendavit ser-
uus Oetinganæ Virgini, peregrina-
tionem, statuamque ceream, ad pon-
dus heri pollicitus. Edito voto con-
festim se monit Andreas. paulò post
redui cum animo sanitas corporis,
membris protinus illæsis.

XI. Joannes Seinvvöhr, Sabau-
dus, inter geminas rupes eò scandens
do euaserat, vt progressu regressuque
arceretur. Ibi cum nec implorare
auxilia humana, nec accipere facile
posset; cælestia poposcit, votoque
peregrinationis Oetinganæ (non i-
gnorabat loci religionem) animum
deuinxit. Radicibus deinde binis
rupe extantibus inhærescens, geni-
búsque fultus, ac Deum Deiparã
que inuocans ternas pependit horas.
Interim de aduersâ rupe obijcitur o-
culis augustâ specie fœmina, nomi-
natim eum compellans, &, quid id
loci agat, interrogans. Ad vocem
circumspiciens nõ agnouit loquen-
tem

tem. cæterùm roganti, quænam esset, opitulaturam se respondit, & euauit. Nec multò post adest frater, qui domicilium duobus inde millibus habebat. Is ubi fratrem de rupe suspensum conspexit, vicinos cum scalis funibusque euocauit, eumque à præsentis interitu, quærendi solitudine diuinitus iniectâ, vindicauit.

XII. Joannis Schärtingeri materiarij filius ab vndecimo ad quartum decimum ætatis annum vocem nullam protulerat; eratque metus, nè perpetuum id malum foret. Cùm nihil frequentata conducerent humana præsidia, pater votum Oetinganæ peregrinationis obeundæ piis cum muneribus pro filio nuncupauit. Mira fiduciæ vis! rediit post votum sermo. puer cum parente loquens testis Oetingæ miraculum affirmauit.

XIII. Ludmilla Catharina, Sulzensis Comitissa, ex gente Popeliorum clarissimâ, exardescente contra

S

Fer-

Ferdinandum II. Imp. hæreticorum in Bohemiâ bello inauspicatissimo, non in fortunarum modò, sed vitæ ipsius discrimine cum filiolâ versabatur. Quod vt exiret, Oetinganæ peregrinationis votum edidit: & salua cum parte opum in Bauariam peruenit. Straubingâ, quòd mireris in tenero corpore, Oetingam vsque, bi-
 duum itinere processit excalceata. Ibi Deiparæ auxilium verbis, & insigni calice, in sacrarium illato, testata est.

A. C.
 MDCXIX.

I. Apollonia Stainhauserin, Salisburgensi nupta Secretario, anno superiore tam iniquâ valetudine correpta est, vt à mente hebdomades omninò ternas exerrauerit, set dies alimenta turbulentè repulerit, vsque adeò sæua, & infesta, vt tres homines impetu coercendo laborantes fatigaret. Agi vita censetur, omnium sententiâ. Iam ante morbum Oetinganæ Virginis aduandæ, & munere quopiam colenda
 reli-

religione se obstrinxerat. Quare leuata paulisper morbo, ad memoriam voti animum reuocans, piam, quæ tunc aderat, eodémque tempore profectioem Oetinganam adornauerat, foeminam rogauit, sacrificium illic pro se confici curaret. Quo deinde die pro eâ sacrificatum est Oetingæ, cibum denuo admisit, & ad mentem rediit: valetudo porrò in dies in melius inclinauit. Ipsa beneficium præsens narratione & picturâ explicauit.

II. Ambrosius Kammerlander, venator Tirolensis, dum capras alpinas per auia sectatur; dilabente sub vestigio niue de abscessâ rupe, ad altitudinem trium millium pedum, præceps inter vasta niuium glomeratarum volumina ruit. Ibi cum biduum magnis hæssisset aggeribus obrutus, neque facultas eluctandi esset vlla; opem Deiparæ implorauit, votumque peregrinationis Oetinganæ

pro salute nuncupavit. Secundum quod sexdecim eò peruenerunt homines, qui niue submotâ viam aperirent. quos vt adesse sensit, opem acclamando poposcit, & confestim expertus est, viâ per niues patefactâ. Rem triennio ante factam præsens hoc anno edixit Oetingæ Ambrosius, teste oculato adducto.

III. In tetrarchiâ Straubingânâ semestris infantul⁹ Andreas quadragenis diebus catalepsi tam atrociter conflictabatur; vt eâ decies quinquies in die corriperetur. Mater humanis auxiliis destituta medicinam ab Oetinganâ Diuâ poposcit. cui posteaquam pro filioli sanitate ceram eius ponderi cœquatam promissit, leuatus morbo est, & adhuc solutus ac liber vixit.

IV. Anna Reitterin circa septimum ætatis annum in riuum, quo molendinum agitur, inciderat, atq; sub rotam impellente vortice, com-

pulsa semihoram iacuerat. Cùm extracta nullum viuentis ostenderet indicium ; mater Oetinganam pro eâ peregrinationem vouit, hac lege, vt itineris laborem pane tantùm & aquâ toleraret, & lucernam manu præferret. Tunc se commouit paulisper puella. mox etiam recreatis viribus omnino conualuit. Votum, à matre editum, hoc anno filia dissoluit.

V. Nicolaus Schafrath, Marianæ ad veterem Buzzellam in Bohemiâ ædis Sacellanus, venenum occulto maleficio dilutum hauserat: neque prius id animaduernerat, quàm membris omnibus esset diffusum. Augustissimus Imp. Matthias, qui tunc religionis causâ cum Augustissimâ coniuge aderat; medico suo curandi negotium dedit. Ille, cùm mali vis ultra limites artis processisset; ægrotum ad animæ remedia vertere curam iussit. Itaque sacris expiatur,

muniturque Nicolaus: qui simul voto peregrinationis Oetinganæ triumq; illic sacrificiorum, abs se conficiendorum, pro vitâ animum obstrinxit. Vix ediderat sponfionem, cum habere coepit meliusculè, visque veneni lethifera Deiparæ precibus penitus extincta.

VI. Anna Margaretha Wolfgangi Rätseri (seruiebat hic olim sacello Oetingano) filia, tam graui correpta est morbo; vt à quartâ matutinâ ad noctem vsque per os narésque sanguinem redderet: certis inde noctis interuallis reiectionem repereret: postero die horas omnino quinque perpetuaret. Sub hæc horas viginti quattuor iacuit elinguis, repulitque refectionem omnem, vt ab omnibus in vltimis versari iudicaretur. Hic mater tria pro salute filie vouit sacrificia, in Oetingano sacello perficienda; & mox puella claram vocem sustulit: Gratia Deo! quantum

rum æstum pertuli! cibum præbe,
 mater: bonæ valetudinis initia se
 mihi ostendunt. Exinde valetudine
 quotidie in melius eunte, profus
 conualuit.

VII. Illustris vir Henricus Ko-
 lovrat, Cæsari à consiliis & cubicu-
 lis, cum coniuge in hostium potesta-
 tem venerat. Postquam pro liber-
 tate lampadem argenteam aureo
 cum torque Diuæ nostræ vouerunt;
 feliciter eâ calamitate sunt liberati.
 Inde Passauio Oetingam profecti
 præclaram animi grati testificationē
 ediderunt, itinere bidui pedibus
 conficiendo, promissaque liber-
 tatis vindici Deiparę præ-
 stando.